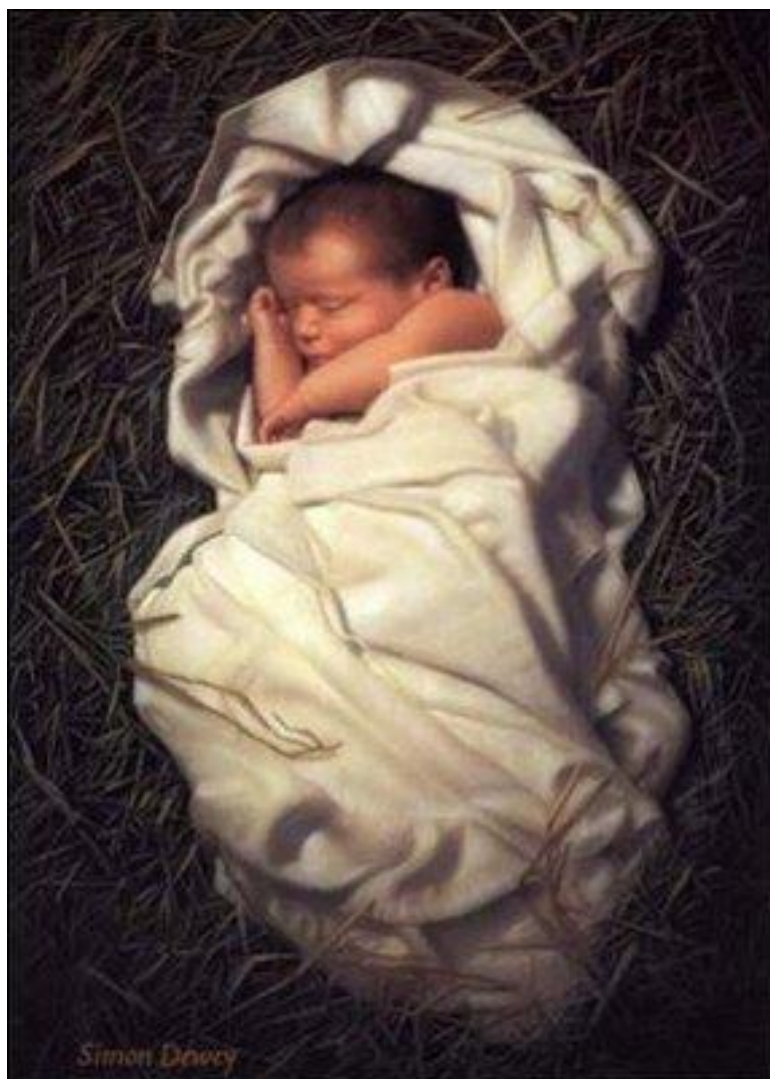

Hrádocký prameň

December 2017, číslo 17

Vianočný príbeh,
tak veľmi starý,
snád' stokrát prečítaný
a tisíckrát povedaný.
Vianočný príbeh,
tak dôverne známy,
no tvojmu srdcu
zatiaľ nepoznaný.
Vianočný príbeh,
čo veľmi túži
predrať sa tmou a v tebe
všetky sviece rozsvietiť.
Vianočný príbeh
čo hreje vzácnym,
láskyplným objatím.
Vianočný príbeh
sa práve teraz rodí.
...počúvaj srdcom,
nechaj sa viesť.

Lebo dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný (Iz, 9,5)

Zmena plánu...

Mária a Jozef mali svoje očakávania, predstavy a sny. V životoch sa však stalo niečo neočakávané, niečo, čo úplne zmenilo ich predstavy a očakávania.

Zmena plánov, ktorá zasiahla Máriu a Jozefa bola špecifická práve pre nich. Nikto z nás nemôže prežiť to, čo prežili oni, keď sa mali stať rodičmi, vychovávateľmi Božieho Syna. Napriek tejto neporovnateľne rozdielnej skutočnosti, ktorá stretla Máriu a Jozefa, si dovoľím pozvať vás na cestu, kde sa môžeme spolu s nimi stretnúť.

Aj my máme svoje očakávania. Kedysi to boli očakávania na svadbu. Teraz sú to manželské a rodinné očakávania. Máme svoje predstavy a sny. Možno o svojom manželovi, či manželke, o svojich deťoch. Deti zase majú svoje predstavy o rodičoch o svojom ďalšom živote. Verím, že máme svoje sny. A predsa do toho nášho očakávania, predstáv o príchode niečoho, čo zmení našu situáciu, vstupuje Boh so svojim pozvaním. Boh chce zmeniť naše vlastné očakávania príchodu nejakej zmeny v živote na očakávanie príchodu Ježiša Krista. Čo to znamená keď Boh odrazu mení naše plány? Čo to znamená, keď presmeruje naše očakávania?

Iste to zmení veľa. Môže to byť, ako zvykneme hovoriť, škrt cez rozpočet. Rozhodnutím a pozvaním Boha sa mení celá naša situácia. Prichádza moment prekvapenia... S rozhodnutím a pozvaním Boha prichádzajú otázky spojené so zmenou... Možno prichádzajú pochybnosti... Rozhodnutím a pozvaním Boha sa mení celá naša situáciu, mení sa smer ďalšej cesty života. A predsa napriek tomu všetkému Boh prichádza so svojim rozhodnutím zmeniť naše ľudské čakanie a očakávanie. Pozýva nás k inému očakávaniu - k očakávaniu na Neho, na Boha v tele, na Ježiša Krista. Vie prečo to robí. Naše očakávania a predstavy, aj keby sa naplnili, nám nedokážu priniesť to, čo potrebujeme. Totiž všetky očakávania, predstavy a sny vyvierajú z jednej potreby nášho srdca. Je to potreba vyslobodenia. Túžime byť vyslobodení z toho, v čom sa nachádzame. Vyslobodenie prinesie so sebou zmenu, a to potrebujeme. Lenže zmenu, ktorú je nutné zažiť môže priniesť len jeden druh vyslobodenia - vyslobodenie z hriechu. A práve o Ježišovi povedal anjel: *On vyslobodí svoj ľud z ich hriechov*. Keď Boh prichádza so svojim rozhodnutím nasmerovať naše očakávania a túžby na Ježiša Krista, vie prečo to robí. Totiž len cez vyslobodenie z hriechov sa môže zmeniť aj to ostatné v našom živote. Len cez Ježišovo vyslobodenie môžeme korigovať svoje túžby, a len cez jeho vyslobodenie, keď sa zmení naše srdce, môže sa zmeniť aj naša situácia v manželstve, v rodine, v škole, v priateľstvách, vo vzťahoch s blíznymi...

V tomto období máme pred očami obraz: Jozef, Mária a uprostred nich je Ježiš. Takto stvárnení na obrazoch zvyknú byť umelcami pomenovaní: svätá rodina. Aj my sme svätými rodinami ak uprostred nás a v nás je Ježiš. Nech sú prítomnosťou Ježiša Krista posväcované a menené naše domácnosti a životy. Nielen počas Vianoc.

Anna Belanji, zborová farárka

V jedno hmlisté novembrové ráno ma zaujal pohľad do záhrady pri potôčku, ktorá bola oplotená len z dvoch strán.

Sneh, ktorý ešte deň predtým pokrýval záhradu a okolie , sa nočným dažďom vytratil a odkryl ešte- aj v tomto neskorom jesennom čase krásnu sviežu zelenú trávku.

V strede záhrady stál muž, opretý o palicu siahajúcu po bradu a okolo neho dve pasúce sa ovečky. Veľký priestor v záhrade a voľný prístup od cesty núkali možnosti pastvy omnoho väčšiemu stádu.

Pastier. Stráži poslušné- , zaháňa nezbedné- a hľadá stratené. Ved' sú všetky jeho - rovnako milované.

A tento obraz, zaznelo to vo mne veľmi intenzívne, ma vtiahol do adventného obdobia, do času príprav na Vianoce.

VIANOCE

- bázeň, neha, trochu nostalgie;
- spomienky a pokora;
- úžasná spolupatričnosť;
- vianočné melódie rozochvievajúce vnútro;
- rozjasené tváre detí pri rozbaľovaní darčiekov ;
- radosť.....

To všetko patrí k týmto dňom.

Pýtam sa z čoho pramení táto okúzľujúca radosť a či je zakódovaná v každom z nás?

Túžim ju objaviť aj pre všedné dni, ktorých je omnoho viac.

A vôbec - kto dá silu vo chvíľach clivoty a smútku? Kto to je ?

Vianočné posolstvo znie Ježiš, sila a istota, to Dieťa narodené v jasliach.

Prichádza nevtieravo, tíško a oslovuje mňa, teba, nás. Stačí len poddať sa vnútornej túžbe a odvahe vykročiť a nasledovať Ho. Nechať sa meniť vplyvom jeho vedenia a napomenutia, prijať jeho neskonalú milosť.

Každý nový deň je časom prijatia .Ježiš sa môže narodiť v každom z nás. Túži po tom, aby rástol v nás a my v Neho, aby sme mohli čerpať múdrosť z Jeho dospelosti.

Pokojné, požehnané Vianoce.

Vlasta Jančiová

Koráb miesto záchrany

Deti sú dôležité v našich životoch, no majú i veľmi dôležité miesto v Božom kráľovstve. Keď sa raz ľudia pýtali Pána Ježiša, kto je najväčší v kráľovstve nebeskom „On si zavolať dieťa, postavil ho medzi nich a riekol: Veru hovorím vám: Ak sa neobrátime a nebudeme ako deti, nikdy nevojdet do kráľovstva nebeského. Kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma“ (Mt 18, 2-3). Deti sú dedičstvom od Hospodina. Majú zvláštne postavenie a Božiu priazeň. Na tom chceme stáť aj pri výchove a vzdelávaní v našej cirkevnej materskej škole.

Už druhý rok poskytujeme vzdelávanie 17-tim deťom vo veku od 2,5 do 6 rokov. Cieľom našej výchovno-vzdelávacej činnosti je celistvý rozvoj osobnosti dieťaťa, aby dokázalo prežívať svoj život ako dar vo vďačnosti a radosť. Výchova detí k viere nespočíva iba vo vyučovaní náboženskej výchovy ani v dlhých modlitbách, ale predovšetkým vo výchove postoja srdca. Deťom veľa

vysvetľujeme a pozitívne ich motivujeme. Snažíme sa im vytvoriť prostredie plné Božej lásky a bezpečia. Ak ste o nás ešte nepočuli, naša Cirkevná materská škola „Koráb“ sa nachádza priamo v centre mesta Liptovský Hrádok, v priestoroch evanjelického kostola.

Vianoce spájajú rodinu a priateľov dokopy. Pomáhajú nám vytvárať si pravé hodnoty, uvedomovať a vážiť si pravú lásku, lásku v našich životoch tak často, ako je to len možné.

Nech pravý zmysel Vianoc naplní vaše srdcia a domov mnohými požehnaniami.

detičky a celý kolektív CMS Koráb

Pozdrav z Srbska

Drahí bratia a sestry,

minulý polrok som sa rozhodla, že strávim jeden rok svojho života na misii v Srbsku. Od septembra teda žijem v meste Niš, v južnom Srbsku. Slúžim v organizácii Detská Misia, ktorú máme aj na Slovenku. Stretávam sa s rôznym druhom služby, nejde výhradne len o deti. Je to zaujímavé byť súčasťou niečoho takého, aj keď mnoho vecí je pre mňa nepochopiteľných alebo rozdielnych. Súčasťou mojej práce je napríklad prekladanie materiálov do slovenčiny, skupinka s dorastom, stretnutia s novými ľuďmi, tvorivé dielne, detská besiedka, pomoc pri organizovaní podujatí, pomoc na kluboch v rómskej osade, hranie bábkového divadla pre deti v školách a iné praktické veci.

Chcem vám poďakovať za vaše doterajšie modlitby, no taktiež chcem poprosiť o ďalšie. Zatiaľ som tu strávila len 3 mesiace, takže všetko sa pomaly rozbieha, ale aj tak som mohla zažiť mnoho vzácných chvíľ, kedy som mohla vidieť ako si ma Pán Boh používa. Viem, že to nie je moja zásluha alebo moja práca, ale Božia milosť.

Biblia hovorí „*Ľud, ktorý chodí vo tme, uzrie veľké svetlo; nad tými, ktorí bývajú v temnej krajine, zažiarí svetlo.*“ (Izaiáš 9,1). Toto je pravda, ktorú si pripomíname na Vianoce, že narodením Pána Ježiša prišlo na svet svetlo, aby

sme už nemuseli byť v temnote hriechu. Nech je to pravdou aj pre ľudí žijúcich v Srbsku! Prosím, modlite sa ďalej!

Prajem vám do nového roku, aby sme boli ako cirkevný zbor viac poslušní, keď nás Boh volá aj do vecí, o ktorých si myslíme, že sú nemožné, no pre Neho možné.

Ľubka Plachtinská

Zo života mladých

Mládežnícka brigáda

Hoci je už október dávno za nami a zelené plochy okolo kostola pokrýl sneh, nedá sa mi nevrátiť sa o tie dva mesiace späť a nepoďakovať našim mladým za ich ochotu a aktivitu prispieť svojou energiou pri terénnych úpravách okolo kostola.

Brigáda vyvrcholila v sobotu 21. októbra a predchádzalo jej stretnutie týždeň predtým, keď sa naši mladí stretli s manželmi Belanjiovcami pri „zbieraní kameňov“ v okolí vodných tokov.

Tieto kamene boli „slávnostne uložené“ popri múroch nášho kostola, aby tak trochu zveľadili okolie nášho chrámu.

Tejto aktivítke sa naši mladí chytili s elánom a nadšením, čoho výsledkom je upravený terén (ak v zime náhodou nebude dostatok snehu , tak si to môžete všimnúť).

Odmenou za ich námahu nebol len čas strávený spoločným zdieľaním, rozhovormi ale i pocit dobre vykonanej práce a koláčik, s láskou upečený našou milou pani farárkou. Ďakujeme za tento vzácny čas.

-zk-

Dorastová víkendová chata

Tento rok sa naša dorastová víkendovka konala v neobvyklom čase, od 17.-teho do 19. -teho novembra, opäť v Račkovej doline.

Ako dorast sme túžili byť s mladými dlhšie než jeden deň v týždni na doraste a preto sme sa rozhodli zorganizovať víkendovú chatu ešte pred zimnými prázdninami. Téma tohto víkendu bola zameraná na príbeh o márnoträtom synovi, ktorá bola postupne rozobraná do štyroch tém. Rečníci rozprávali o tom,

čo človek hľadá v tomto svete, o hodnote, o pokání, o pohľade nášho Nebeského Otca. Zúčastnilo sa nás okolo tridsať mladších i starších. V tento čas sme túžili budovať vzťahy medzi nami staršími a dorastencami. Okrem ranných a večerných spoločenstiev sme v sobotu doobedu boli na spoločnej prechádzke, mali sme hry vonku, v prírode, kde bola veľmi dobrá príležitosť na prelamanie ľadov medzi nami. Hlavným cieľom ale bolo, aby každý jeden z nás spoznal Pána Ježiša osobne.

Videli sme, ako Pán Boh konal a ako sa dotýkal mladých, ktorí boli povzbudení a vyzvaní, aby nehľadali naplnenie svojho života vo svete – mimo Krista. Ak aj skúsili hľadať na nesprávnom mieste, majú v každom čase možnosť vrátiť sa k Otcovi, ktorý ich už z diaľky vyzerá.

Lenka Petříková

Návšteva seniorov v zariadení Červeného kríža

Dňa 2. decembra 2017 mládež nášho zboru navštívila seniorov v zariadení Červeného kríža v Liptovskom Hrádku.

Keď sme medzi nich prišli, privítali nás s radosťou a otvoreným srdcom. Spoločne sme oslavovali nášho Pána piesňami, rozprávali sme sa a povzbudzovali Božím Slovom, ktorým poslúžila pani farárka Anička Belanji.

Celý ten čas bol pre nás požehnaním a veľmi som si vážila, že títo starší ľudia zdieľali s nami svoje životy.

Hovorili nám, že sa modlia za mladú generáciu, aby mohla spoznať Pána Ježiša. Vnímam v tom ich dôležitú úlohu pre mladých ľudí v tomto meste. Bolo na nich vidieť, ako sa ich Pán Boh dotýka a ako ich miluje.

Som vďačná za postoj ich srdca, ktorý bol ochotný a plný túžby poslúchať. Ďakujem Pánu Bohu za ich životy a za čas, ktorý sme mohli spolu prežiť.

Katka Čupková

Misijné bohoslužby

Stretnúť sa spolu. Chváliť Pána. Byť v jednote. Z tejto potreby pramení naša túžba – stretať sa spolu – ako rodina, otcovia a mamy so svojimi deťmi, deti so starkými.

Už dlhší čas hľadáme spôsob, ako tieto stretnutia uskutočňovať tak, aby boli užitočné a prinášali radosť. Cestu nachádzame práve v Misijných Službách Božích, ktoré bývajú v našom zbore zvyčajne raz za mesiac.

Ide o nedeľné bohoslužby, s mierne upraveným programom - sú spestrené básničkami či pesničkami detičiek z detskej besiedky a našej materskej školy, svedectvami i modlitbami našich mladších i starších členov. Spievame spevníkové piesne „odeté do nového šatu“ - v sprievode kapely, učíme sa piesne našich mladých. Hudobný doprovod nám zabezpečuje kapela – niekedy zložená z našich starších, inokedy mladších členov zboru. Texty piesní sú premietané cez dataprojektor na plátne a tak sú dobre viditeľné pre každého. Kázeň pani farárky je spestrená obrazovou prezentáciou.

Po bohoslužbách nasleduje posedenie pri kávičke a koláčiku, je to vzácny čas na vzájomné zdieľanie sa , podporu, rozhovory.

Čo si o takejto forme spestrenia klasických nedeľných bohoslužieb mysli mladší i starší v našom zbore?

Podľa mňa majú takéto Služby Božie obrovský zmysel, sú akýmsi krokom k ľuďom „zvonku“, ktorí občas do kostola prídu. Verím, že ten program je im bližší cez svedectvá, chvály a modlitby a všetky veci, ktoré sú pripravené. Ja osobne sa často vidím v tých svedectvách ľudí, vidím to, že prežívajú rovnaké veci ako ja.

Andrej Rezník

Misijné Služby Božie sú vzácne. Vďaka Pánu Bohu za sestru farárku aj našich mladých, za ich hlbokú vieru a lásku s ktorou nám slúžia. Nech ich Pán Boh požehnáva i naďalej.

Mária Macková

Misijné Služby Božie sú pre mňa veľkým krokom k spojeniu všetkých generácií, kde si navzájom môžeme poslúžiť darmi, ktoré sme dostali od Pána Boha. Obohacujúci je pre mňa aj čas po tomto stretnutí, kedy môžeme nadväzovať vzťahy v rámci celého zboru, spoznávať sa, povzbudzovať sa, modliť sa za seba a tak sa približovať k obrazu Božej rodiny, ktorou sme.

Sima Čúzyová

Pre nás sú tieto Služby Božie veľkým požehnaním, tešíme sa, keď si môžeme navzájom slúžiť. Veľmi sa nám páči to prepájanie generácií, keď môžeme byť spolu všetci – od tých najmladších po najstarších. Je pekné, keď môžeme vidieť aj nejakú scénu, počuť svedectvo, lebo nás to navzájom obohacuje a povzbudzuje. Najväčším obohatením je pre nás Slovo Božie, zvestované skrze našu vzácnu pani farárku Aničku Belanji, podporené obrázkami v prezentácii, vďaka čomu môžeme počuté slovo lepšie pochopiť. Milou bodkou po Misijných Službách Božích je posedenie pri káve a koláčiku, ktoré s ochotným srdcom napečú naše sestričky, popri tom je tu priestor na vzájomné rozhovory.

rodina Čupková

Vítam tieto bohoslužby. Majú veľmi dobrý ohlas aj u ostatných, zaujmú ľudí a prinášajú spokojnosť.

Oliva Vrbičanová

Je to pre mňa požehnaný čas, akási forma evanjelizácie. Prináša povzbudenie aj pre našich starších. Oceňujem vizualizáciu kázne Slova Božieho a myslím, že má zmysel v týchto bohoslužbách pokračovať.

Danka Fronková

Tieto bohoslužby ma vždy veľmi oslovia. Odchádzam povzbudená a myslím, že v tomto smere treba pokračovať. Veľmi fandiť mladým ľuďom.

Vlasta Jančiová

Pre mňa je to výnimočný čas, ktorý je svojou formou prístupnejší viacerým generáciám a každý tam môže tomu druhému poslúžiť darom, ktorý má. Veľmi sa teším z tohto kroku a vidím, že si to Pán Boh používa.

Nika Kočtúchová

Nedeľa starším

Božia rodina je spoločenstvo, kde majú svoje nezastupiteľné miesto maličkí, chlapci a dievčatá, ockovia a mamy ale aj tí naši najstarší. Občas si tak uvedomujeme, ako málo pre nich robíme. Aké vzácne je pre nich, keď ich druhí potešia v ich samote, povzbudia v ich starobe. Aj v našom cirkevnom zbore máme starších ľudí, ktorí v ňom vyrástli z malých detí do zreých ľudí. Adventný čas, je čas príhodný na to, spraviť pre nich niečo, čo ich povzbudí a poteší.

V nedeľu 10. decembra 2017 sme do priestorov zborovej miestnosti v našom kostole pozvali našich starších členov na popoludňajšie posedenie pri koláčiku a káve. Vzájomne sme sa porozprávali, zaspievali si piesne zo spevníka, pomodlili sa a naša pani farárka sa im prihovorela slovami plnými povzbudení. Pripomenula, že nemusíme niesť bremeno našich starostí sami, lebo v každej chvíli je s nami náš Nebeský Otec. Začiatok i koniec dňa s myšlienkou na Neho nám prinesie posilnenie i požehnanie v dňoch ťažkých i radostných, prinesie odpovede na naše otázky.

Po milom posedení sme si spoločne mohli vychutnať koncertík zložený z piesní a skladieb, ktorý nielen pre našich starkých, ale aj pre rodičov a starkých účinkujúcich, či ostaných ľudí z mesta pripravili žiaci ZUŠ v Liptovskom Hrádku pod vedením svojich učiteľov. Pani. riaditeľke i učiteľom ďakujeme za realizáciu tejto milej myšlienky, našim žienkam ďakujeme za prípravu, výzdobu, chutné dobroty a hlavne Pánu Bohu ďakujeme za požehnane strávené nedeľné popoludnie.

Stopy v snehu

Slnko zhaslo a svetu vládne tma. Taký býva zimný podvečer. Silný vietor až príliš chladí a padajúci sneh je ako tisíc drobných, pichajúcich ihličiek.

Ochladli mi ruky, aj nohy skrehli a zrazu tak veľmi túžim zazrieť v diaľke svetielka.

Tá vidina bezpečia a tepla, pokoja, či iskra v očiach mojich drahých – to ma v tom chlade ženie vpred. Dáva impulz vlastným nohám, v snehovej pláni zrýchliť krok. Srdce mi radosťou hlasno trieska, lebo domov je už takmer na dosah.

Občas je vietor príliš silný a tvojej ceste bránia nekonečné záveje. Zdolávaš ich ťažko a nevnímaš viac než vlastnú únavu. Vieš, že ťa v diaľke ktosi čaká, no cítiš iba samotu. Všetkého máš dostatok, no namáhavá cesta bráni tvojej radosti. ..pre víchricu vo svojom vnútri ďalej nevidíš a tmou kráčaš, hoci je vonku biely deň.

Napriek tomu, kadiaľ ideš, či je noc a či jasný deň - s tebou verne kráča tichý spoločník. Spomalí – keď ty spomalíš. Postojí i spraví veľký krok – keď ty sa práve rozhodneš. Vždy ťa zdvihne, keď sa šmykneš a nenechá ťa v chlade zamrznúť. On ostane, aj keď ho v hneve práve vyženieš.

Pozri na tie stopy v snehu. Aj teraz, k tým tvojim stále pribúdajú nové.
..a nové ..a nové.

Na povzbudenie

Tak, ako sa pre dieťa stáva kniha rozprávok knihou zázrakov, tak sa tou knihou stáva pre mňa Biblia. Tak, ako ju ono opatrne drží v rukách a dychtivo čaká, aké úžasné veci sa dozvie, keď otočí ďalší list, prečíta pár viet a s úžasom rozmýšľa nad príbehmi ukrytými v písmenkách. Takou je pre mňa Biblia. Písmenká akoby vystupovali z hladkej tváre papiera, žiaria, občas pália, inokedy láskajú, no vždy živo hovoria do môjho života. Za posledné obdobie ma oslovili práve tieto verše, ktoré môžu byť aj pre vás silou a povzbudením do nastávajúceho roka.

My milujeme, lebo On nás miloval prvý. (1.J 4,19)

Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý ťa drží za pravicu a hovorí ti: Neboj sa, ja ti pomáham. (Iz 41,13)

Čo k tomu dodať? Ak je Boh za nás, kto je proti nám? (R 8,31)

Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, veď Jeho milosť trvá naveky.
(1 Kron 16,43)

Hospodin bude bojovať za vás, vy sa len upokojte. (2M 14, 14)

Nedaj sa premôcť zlému, ale dobrom premáhaj zlé. (Rim 12, 21)

Žijeme totiž z viery, nie z toho, čo vidíme. (2 Kor 5,7)

Nech z vašich úst nevyjde nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na budovanie, kde treba, aby počúvajúcim prinášalo požehnanie. (Ef 4,29)

Kto sa usiluje o spravodlivosť a milosrdenstvo, nachádza život, spravodlivosť a slávu. (Pr 21,21)

Milovaný, prajem ti, aby sa ti vo všetkom darilo a bol si zdravý, tak ako sa darí tvojej duši. (3J, 1,2)

Nadovšetko majte vytrvalú lásku jedni k druhým, lebo láska prikryva množstvo hriechov.(1Pt 4,8)

Milé deti, prečítajte si nádherný príbeh Červené čižmičky.

Večer, keď sa už Hans uložil spať, zalialo izbu veľké svetlo. Počul hlas anjela: „Prinášam ti radostnú novinu“ – povedal anjel. „Na Vianoce dostaneš dar, dar od Pána Boha.“ Hans neveril vlastným ušiam: ON – a dar od Boha? Naozaj? Na druhý deň ráno Hans už vedel, čo urobí. Ak Pán Boh pripravuje dar pre Neho, nuž – aj on musí mať darček pre Pána Boha – ten najkrajší dar z celej dediny. Išiel do obchodu. Dlhho hľadal. Nakoniec tam našiel krásny darček - hraciu skrinku! Zo skrinky sa ozývala hudba, vnútri boli vianočné stromčeky. V obchode bola aj malá Adelaida – a tá tiež chcela hraciu skrinku! Jej otec prehovoril obchodníka. Skrinku dostala Adelaida. Hans musel hľadať ďalej. Na ulici Hans stretol Grétku a Elsu. Opýtal sa: „Grétka, aký darček by ste vy dali Pánu Bohu na Vianoce?“ Grétka povedala: „Dala by som mu, čo mu dávam každý deň – moje hriechy za Jeho odpustenie, moju slabosť za Jeho silu, moje starosti za Jeho radosť.“ Hans tomu vôbec nerozumel. Potom sa pozrel na malú Elsu. Dávala si do roztrhanej topánky starý papier, aby jej nebolo zima. Zrazu dostal Hans výborný nápad. Hans sa ponáhlal domov, zamkol obchod, pripravoval si všelijaké veci. Pri práci si spieval. Nespieval až tak krásne. „To už bolo veľmi dávno, čo som si spieval vianočnú pieseň – povedal vrane Alde. „Ale pozri sem! Túto červenú kožu som opatroval už veľmi dlho. Je to tá najjemnejšia koža. A tu sú strieborné klinec, vyrobil ich vlastnoručne môj otec. A tieto strieborné zvončeky sú z môjho prvého vianočného stromčeka. Vieš, Alda, pripravujem darček. Vianočný darček!“ Hans pracoval celú noc. Už bolo ráno, keď skončil. „Pozri, Alda, už sú hotové!“ Alda zakrákala od prekvapenia. Boli to tie najkrajšie červené čižmičky, ako pre kráľovnú. Hans ušil čižmičky ako dar pre Pána Boha. Poobede chystal slávnostnú večeru. Čoskoro bude Štedrý večer. Pán Boh príde a donesie mu dar. A možno Pán Boh zostane aj na večeru! Hans si aj teraz pri práci spieval. Už mu to šlo lepšie.

Prišiel Štedrý večer.

Hostia, ktorí zaklopali na dvere Hansovho domu, boli iba ľudia z dediny: Brigita, ktorá predávala noviny, poštár Filip a starosta. Hans ich pohostil. Kým začali jesť, Hans im zaspieval pieseň, ktorú

si pamätal z detstva:

Narodil sa Kristus Pán,... Teraz to zaspieval veľmi pekne.

Po večeri hostia odišli. Hans zostal sám. Bol to krásny večer, ale Hans bol aj tak smutný. A tu zrazu zažiarilo v izbe veľké svetlo. Bol to anjel. „Ach, to si ty!“ – povedal Hans. „Ja som všetko pripravil. Ale od Pána Boha som nedostal nijaký darček.“

„Hans, ja ti to vysvetlím“ – povedal mu anjel. „Rozdávanie darčiekov na Vianoce je pekný zvyk. **Vianoce nám však slúžia na to, aby sme si pripomenuli, aký dar dal ľuďom Pán Boh: dal svet svojho Syna!** Tak je napísané v Biblii:

„Lebo n★r★d★l sa v★m dn★s v m★st★

Dávid★vom Sp★s★t★l, ktorý je Kr★st★s P★n.“

(Namiesto hviezdíček doplň písmenká ☺)

Anjel odišiel. A tu zrazu už Hans rozumel! „Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán! On je ten pravý dar pre mňa a pre každého!“

Mesiacik osvietil červené čižmičky v okne. Hans teraz už všetko pochopil! Schytil čižmičky a bežal von. Hans sa ponáhlal rovno ku Else. „Diet’a moje, tu máš!“ – povedal. „Vianočný darček pre teba!“ Elsa si obula červené čižmičky. Boli jej akurát!

Práve šiel tade starosta s Adelaidou. Adelaida veľmi chcela červené čižmičky a začala hned’ nariekať. „Ticho, diet’a,“ – povedal jej otecko. „**Ved’ tak to má byť na Vianoce. Dávame jeden druhému dary, lebo aj nám Pán Boh dal najväčší dar zo všetkých.**“ Adelaida zatíchla – a zrazu to aj ona pochopila. Bežala domov a doniesla Else darček – hraciu skrinku, v ktorej boli vianočné stromčeky.

Podľa knižky Červené čižmičky, ktoré vydalo Slovenské evanjelizačné stredisko pre masmédiá v roku 1995,

pripravila Monika Gabčová

Na konci kalendárneho roka sa chcem poďakovať za milosť Božiu, ktorej sa nám, našim rodinám, zboru i krajine dostávalo v hojnej miere po celý rok. Nech vás Pán Boh sprevádza a požehnáva aj v roku, ktorý príde.

Ďakujem za podporu a pomoc pri vydávaní nášho časopisu, ktorý si môžete prečítať aj na našej zborovej webovej stránke www.ecavlh.sk.

Pripomienky a nápady k Hrádockému prameňu i web-stránke môžete zasielať na hradockypramen@gmail.com.

Do roku 2017 prajem veľa Božieho požehnania.

Zuzana Karabínová

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Lipt. Hrádok
Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji,
tel. kontakt: 0918 828 050

V prípade potreby prislúženia Večere Pánovej doma, starším, chorým či v nemocniciach, ako aj pri potrebe osobnej spovede či modlitebnej podpory, s dôverou kontaktujte s. farárku

Kontakt na Cirkevnú materskú školu Koráb : 0918/ 828 184

e-mail: riaditelka@cms-korab.sk, web: www.cms-korab.sk

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Náklad 200 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, M. Gabčová, A. Belanji a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami